

[Undervisningsministeren]

at gøre dem til objekter for nærmere behandling.

Hr. Estrup var ked af, at vi ville stryge rentetilskuddet til dem, der er i Hypotekbanken. Jeg vil gerne minde om det, der står i bemærkningerne, nemlig at rentetilskuddet kun benyttes af 6,5 pct. af dem, der er i Hypotekbanken. Det er det, der er årsagen til, at vi tager dem ud. Men lad os se nærmere på det, for det er ikke sikkert, det er nogen nødvendighed. Der er altså ikke mange, der benytter sig af det, og derfor foreslår vi at lave et mere generelt system.

Hr. Estrup ville hellere tage udgangspunkt i den faktiske rente end i diskontoen. Regeringens forslag hænger sammen med, at vi i den eksisterende rentetilskudsordning tager udgangspunkt i diskontoen. Jeg vil gerne overveje, om vi i stedet for skal tage udgangspunkt i den faktiske rente. Det er der fordele ved, men det er der også betydelige ulemper ved, og alle har jo hidtil accepteret, at vi, når det gælder rentetilskud, bruger diskontoen som udgangspunkt.

Når det gælder § 9, kan jeg tilslutte mig hr. Estrups bekymring over alle disse bemyndigelser. Jeg kan ikke udstå dem, og jo flere jeg kan blive fri for, jo bedre. Lad os se på, om vi kan fjerne nogle af dem. Vi kan vel binde dem op. Jeg har intet som helst ønske – jeg tror, jeg taler på alle fremtidige undervisningsministres vegne – om, at der skal være flere bemyndigelser end højst nødvendigt i dette meget vanskelige lovkompleks. Jo mere vi kan få det hele slået fast i enkle kriterier, som de studerende og de, der har overstået deres studier, kan gennemskue, jo bedre, og jo færre bemyndigelser, jo bedre.

Hr. Estrup kunne ikke lide den undertone af formynderi og moral, som lå i nogle af bemærkningerne til regeringens forslag. Jeg mener ikke, det er formynderi og moral. Det er alene et spørgsmål om retfærdighed.

Vi skal ikke stå med pegepinen, og vi skal ikke sige: jamen du har levet et uforvarsligt liv, og derfor vil vi nu straffe dig, osv. Det er ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om at undgå spekulation, at undgå, at man kan spekulere i at få gældssanering senere hen. Hvis vi skaber en sådan spekulationsmulighed, så får vi folk til bedvidst at søge ind i Hypotekbanken, og så klientgør vi folk. Så skaber vi endnu flere mennesker, som skal have alle deres forhold de sidste 10

år endevendt, og det er det, vi skal forsøge at begrænse.

Det er derfor, regeringens forslag efter lange og trange overvejelser er blevet så enkelt og let administrerbart, som det er. Med regeringens forslag reducerer vi antallet af folk, der skal have deres forhold undersøgt, mest muligt. Vi begrænser spekulationsmulighederne, og vi sikrer, at alle kan se, hvad de kan regne med i forskellige situationer.

Nu hørte jeg, at der var nogle, der mente, at selv regeringens forslag var kompliceret. Det skyldes alene, at regeringens forslag er udtømmende. Hvis man tager hr. Erling Olsens princip og skriver det ned i paragraffer og omsætter det i cirkulærer, sådan at sagsbehandlerne kan administrere det, så kan jeg godt fortælle, at det bliver et meget omfattende regelsæt, vi skal udfærdige.

Jeg nævner det, fordi jeg egentlig så gerne ville tilslutte mig det Erling Olsenske princip. Det er meget enkelt. Jeg er bare bange for, at det ikke bliver morsomt at administrere. Jeg står her nu engang ikke blot som repræsentant for en regering og nogle politiske partier, men også som repræsentant for det apparat og de stakkels embedsmænd, som skal døje med det her system i det kommende år. Det bliver ikke rart at sidde dér, hvis ikke vi nu vedtager noget, der er meget, meget enkelt.

Regeringens forslag ser måske indviklet ud, men jeg vil vove den påstand, at det er det enkleste forslag, vi har til behandling i dag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg fik et svar fra SFs ordfører, hr. Rahbæk Møller, og det lød meget officielt.

Det er penge, det her drejer sig om. De fleste lovforslag, der bliver lagt på Folketingets bord, drejer sig om penge. Jeg kunne godt tænke mig at kende antallet af gældsramte. Det kom undervisningsministeren ikke ind på i sin tale. Jeg synes, det er væsentligt, hvilke tal der er rigtige. Er det SF, der er ude på overbudspolitik også på det her område, eller er det undervisningsministerens tal, der er de rigtige?

Hvis ikke det kan oplyses nu, vil jeg godt have det oplyst igennem udvalget.